

Allegat. 129.

Sprawozdanie

o petycyi (l. 83) Zgromadzenia Sióstr miłosierdzia św. Wincentego we Lwowie o zezwolenie zaciągnięcia pożyczki 10.000 złr. gwarantowanej i amortyzowanej przez fundusz krajowy.

Wysoki Sejmie!

Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego we Lwowie utrzymuje od r. 1741, a zatem od lat 139 szpital początkowo szczupłych rozmiarów, który jednak z czasem powiększył się tak znacznie, iż od lat wielu mieści w sobie 100 łóżek.

W r. 1876 pielęgnowano w nim 1532 chorych, a dni leczenia było 32.495, w r. 1877 liczba chorych wynosiła 1272 ilość dni leczenia zaś 33.071, w r. 1878 wzrosła liczba chorych do 1593, a ilość dni leczenia do 34.384. W tym ostatnim roku okazała się nieodzowna konieczność zupełnego przebudowania całego szpitala, który nie tylko nie odpowiadał już wymogom higieny, ale wzniewał obawę o bezpieczeństwo chorych i sióstr. Dnia 18 czerwca 1878 wniosła przełożona zgromadzenia petycję do Wysokiego Sejmu o wsparcie na restaurację szpitala, która to petycja jednak podczas niedługiego trwania ówczesnej sesji nie doczekała się załatwienia, lecz została wraz z innymi petycjami Wydziałowi krajowemu przekazaną.

Wydział krajowy udzielił uchwałą z dnia 29 października 1878 l. 51.966 na najpilniejsze roboty jednorazową zapomogę w kwocie 1000 złr. z funduszu dyspozycyjnego (Rubr. XIV poz. 159) z nadmienieniem, że o większą zapomogę udać się może Zgromadzenie z ponowną prośbą do Wysokiego Sejmu, w czasie najbliższej sesji. Zarazem udzielił Wydział krajowy wskazówkę, że najstosowniej byłoby prosić o dozwolenie zaciągnięcia pożyczki gwarantowanej i amortyzowanej przez fundusz krajowy o ściśle wyznaczonej kwocie.

Ponieważ zaś Sejm w r. 1879 nie został zwołany, Zgromadzenie Sióstr miłosierdzia dzieliło los tyłu instytucyj w kraju, które ucierpiały skutkiem tego naruszenia statutu krajowego. Roboty, których odroczenie stało się niepodobieństwem, zostały rozpoczęte, w r. 1879 już tylko 471 chorych o 11.192 dniach leczenia zdołano umieścić, podczas gdy reszta szukających ratunku i pozbawionych zwykłego przytułku cisnęła się do szpitala powszechnego i przyczyniała się do niezwykłego wzrostu dni leczenia w tym zakładzie krajowym.

Fundusze ze składek dobroczynnych, mozolnie uzbierane, wyczerpały się do dna, powtórna prośba do Wydziału krajowego podana, uzyskała już tylko datek 500 złr., udzielony uchwałą

z dnia 3 stycznia 1880 l. 52318, a w obecnej chwili, kiedy zewnętrzne roboty są na ukończeniu, Zgromadzenie nie posiada środków do przedsięwzięcia wewnętrznego urządzenia gmachu mianowicie wentylacji i wychodków według nowego systemu, tudzież do sprawienia 100 nowych łóżek żelaznych, nowej pościeli i innych koniecznie potrzebnych przyrządów, aby umożliwić przed zimą ponowne przyjmowanie chorych. W tem smutnem położeniu Zgromadzenie udało się z petycją z dnia 8 ezerwca 1880 (l. 83) do Wysokiego Sejmu, i prosi według rady Wydziału krajowego o gwarantowanie i umorzenie z funduszu krajowego zaciągnąć mającej się pożyczki 10 000 złr.

Komisya budżetowa zbadała dokładnie stan rzeczy i przekonała się, że bez silnego wsparcia restauracya szpitala Sióstr miłosierdzia nie została by dokończoną, a fundusz krajowy na czas nieokreślony został by pozbawiony potężnego wyręczyciela, który licząc według taksy 3 klasy szpitala powszechnego poświęca rocznie około 30.000 złr. leczeniu ubogich chorych.

Z tych tedy powodów i z uwagi, że sposób pokrycia potrzeb szpitala przez Wydział krajowy wskazany i już raz dla wsparcia budowy gmachn dla szkoły sztuk pięknych w Krakowie przez Wysoki Sejm dozwolony, jest w dzisiejszych czasach najwłaściwszym, komisya budżetowa usilnie doradza Wysokiemu Sejmowi przychylenie się do prośby Zgromadzenia Sióstr miłosierdzia, gdy z jednej strony napływ kapitałów tanio lokowanych w instytucjach finansowych ułatwia zaciągnięcie pożyczki i pozwala spodziewać się umiarkowanego uprocentowania, z drugiej zaś strony budżet krajowy w r. bież. wcale nie zostanie obciążony, a od r. 1881 począwszy przez szereg około 22 lat roczną kwotę nieprzekraczającą 800 złr. całe umorzenie przeprowadzonym być może.

Komisya budżetowa wnosi przeto:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Sejm upoważnia Wydział krajowy do gwarantowania i umorzenia z funduszu krajowego pożyczki przez Zgromadzenie Sióstr miłosierdzia św. Wincentego we Lwowie zaciągnąć mającej się w kwocie 10.000 złr. i do wstawienia pierwszej raty amortyzacyjnej do budżetu na r. 1881.

Przewodniczący :

H. Wodzicki.

Sprawozdawca :

Otton Hausner.